

ХВАЛА ТИ, МИЛА

Увијек је било лако,

Вољети Те.

У човјековој природи је

Да воли све што је лијепо,

Лијепо извана

Лијепо изнутра.

А лијепо је,

Оно што је мило и драго.

Милост подразумијева љубав,

А безусловна љубав је ријетка.

Кажу да је једино

Мајчина љубав безусловна,

Али ти ниси била мајка,

А вољела си безусловно,

Све.

Никада ниси постављала услове,

Никоме и низашта.

Кажу да је у животу најтеже,

Имати па немати.

Имала си много тога,

Јер си тако хтјела,
Све си вољела,
И све ти је, тако, припадало.
А онда одузимање,
Свега, до краја.
Не можеш више ходати,
Али се не љутиш,
И даље волиш;
Не можеш жвакати, гутати,
Али се не љутиш,
И даље волиш;
Не можеш више говорити,
Али се не љутиш,
И даље волиш;
Волиш све, једнако.
И оне који те и такву воле
И показују то;
И оне који су нестали,
Јер су мислили,
Да више ниси ту.
А нису знали,

Да си још увијек ту
Да их, једнако, волиш и требаш
И да не замјериш.
А онда,
Не можеш више дисати,
Али срце куца,
Јер је пуно љубави.
Зажари се лице
И тако нађе начина,
Да и даље,
Показује љубав, безусловну.
Срце је престало да куца,
Ниси више са нама,
Али јеси,
И даље нас волиш.
Кажу,
Још није измишљен
Перпетуум мобиле,
Али не знају да,
Можда јесте.
Производиш и даље љубав,

А срце не куца,
Зар то није то.
Ако је љубав енергија,
А јесте,
Јер нас покреће,
Доказала си.
Хвала ти, мила,
Што си одлучила
Да те, баш ја,
Родим.
Хвала ти.

твоја мама